

Spoštovani gospod dekan prof. Toman

Spoštovani gospod rektor prof. Pejovnik

Spoštovani minister, gospod Bogovič

Spoštovani prodekani,

Dragi nagrajenci, cenjeni gostje in sodelavci

Kljub dolgoletnim vajam v javnem nastopanju stojim danes pred vami kot debitantka, z nervozo, ki jo poznam in čustveno vznemirjenostjo, ki mi je večja neznanka. Priprava strokovnega predavanja bi bila zame precej bolj enostavna naloga kot pa je bila priprava nekaj stavkov v zahvalo za nagrado, ki sem jo prejela. K dogodkom, kot je današnji sodijo velike misli in vizionarski pogledi, vendar imam raje enostavne stavke in konkretna dejanja zato sem sklenila, da si ostanem zvesta, zahvalo pa oblikovala v luči mojega pogleda na življenje in svet. Življenje imam rada in verjamem, da so zvedavost, vztrajnost in postavljanje dosegljivih ciljev koraki do uspeha. Seveda je pomembna tudi sreča, a še bolj je pomembno, da srečo človek opazi in, da se zaveda, da ne pride kar sama od sebe, temveč se je potrebno tudi zanjo potruditi.

V svetu in času, ko so osrednje teme in informacije gospodarski zlom, finančna kriza, brezposelnost, korupcija in poneverjanje spričeval, je res težko ostati optimist in ohraniti ter verjeti v vrednote življenja, a prav današnji dogodek je dokaz, da nas je veliko, ki delamo dobro in za dobrobit tega planeta. Žal so trenutno dobra dejanja potisnjena nekam v kot in se le s težavo in redko prebijejo v ospredje, vendar se, samo malo bolj pozorno jih moramo iskati.

Zato bi rada danes še posebno poudarila, da sem ponosna in vesela nagrade Biotehniške fakultete, ki je uspešna pedagoška in raziskovalna ustanova, posebno vrednost pa ji daje interdisciplinarnost in aplikativnost. To dokazujejo nagrade študentom na mednarodnih tekmovanjih, številne objave raziskovalnih rezultatov v priznanih mednarodnih revijah, vključenost sodelavcev fakultete v različne evropske projekte, prijavljeni in podeljeni patenti, in ne nazadnje sodelave z industrijo in vladnimi službami. Fakulteta se je razvijala, širila študijska področja z novimi/sodobnimi vsebinami in dobro prilagajala spremembam, ki so prihajale bolj ali manj vihravo. Kar si morda lahko očitamo je to, da nas je večina razpetih med preveč različnih dejavnosti in v borbi za finančno preživetje pozabljamo na pomembnost povezovanja skupin in dopolnjevanja znanja različnih področji, ki jih je na biotehniko v izobilju ter skupnega delovanja, kar bi morala biti naša največja prednost. Žal opažam, da se individualizem in egoizem povečujeta iz generacije v generacijo, kar pa, še posebno na področju biotehniških znanosti, zanesljivo ne bo prineslo nič dobrega. Zavedajmo se, da bo vsakemu posamezniku prineslo uspeh le upoštevanje in spoštovanje znanja kolegov ter tesno interdisciplinarno sodelovanje.

Tudi Jesenkova nagrada, ki sem jo prejela danes, ni nagrada za moje delo temveč nagrada vsem, ki so me spremljali, z menoj ustvarjali, se veselili ob uspehih in me bodrili ob porazih. Preveč jih je, da bi vse naštevala a nekatere moram omeniti, saj so pomemben del moje sreče. To so moji starši, ki so mi pokazali, kaj so vrednote življenja, moja družina in še posebej Klemen in Daša, ki sta bila največkrat prikrajšana zaradi »hiperaktivne« mame, moja učitelja prof. Kervina in prof. Slanovčeva, ki sta bila pred več kot 30 leti med prvimi Jesenkovimi nagrajenci in bi bila danes gotovo ponosna na svojo učenko. Največji del nagrade pa pripada mojim sodelavcem – to je naša nagrada, nagrada za dobro kolektivno delo in kolegialnost.

In za konec mi dovolite, da se še enkrat zahvalim Biotehniški fakulteti in vsem sodelavcem za izkazano čast, vsem ostalim nagrajencem pa iskreno čestitam in jim želim še veliko uspehov. Verjemite mi, z jasno zastavljenimi cilji, vztrajnostjo in kolegialnostjo ne bodo izostali.

Ljubljana, 14. marec 2012

Prof. dr. Irena Rogelj